

a mi utunk

III. évfolyam. 2. szám.

1934. év október hó.

Szerkesztik: Főnyad Dezső dr.
és Morvay István

Református Hét

Szeptember 30-tól október 10-ig Budapesten tartózkodtak a magyarországi református egyház pásztorai, tanítói, presbiterei. Ugyanekkor volt az országos református kiállítás. 400 év minden kincse, minden drága értéke seregszemlére gyűlt az ország szívébe. Most tárul ki majd csak előttünk, mennyi rejtett gazdasága van a mi szegény falusi gyülekezeteinknek. Árpád-kori kelyhek, százados arany-, ezüst-, ólom- és cserépedények. Borkancsók, keresztelő edények, úrasztali szerek finom díszítéssel, nemes formákkal, egyéni ízléssel. Terítők arannyal, ezüsttel, színes selyemmel varrva. Értékes könyvek, régi jegyzőkönyvek, szépművészeti csodás alkotások gazdag garmadája halmozódik fel az Iparművészeti Múzeumban, a Theológián és a Nemzeti Múzeumban. Milyen gazdag ez a szegény református egyház! Milyen jó fényes múltjába belebámulni és örvendezni a Bocskaiak, Bethlenek, Rákócziak fejedelmi aranyajándékain s a szegény nép fakupáin. Óh, van itt még nem sejtett őserő, el nem tékozolt ősi örökség.

A református kiállítás felejthetetlen élmény lesz mindenkinek, aki megtekinti.

De hát a nagygyűlések? A pásztorok, a tanítók, a presbiterek seregszemléje, vajjon az is olyan felejthetetlen lesz-é? Vagy a református egyház már csak halott dolgaiban él, élő tárgyaiban pedig már halódik?

Micsoda modern ígehirdető sereg gyűlik itt, micsoda hívő, tanítók tudós sokasága sereglik itt egybe, milyen áldozatos, imádkozó lelkes vénék adnak itt egymásnak találkozót?

Mi fiatalok aggódva nézzük. És ha úgy látjuk, hogy a multunk volt gazdagabb, remegve nézünk önmagunkba: vajjon milyen lesz a jövő?...